

มุมห้องเรียน

Take Peek at a Classroom Corner

สันติ ศรีประเสริฐ

ความเป็นครูดูที่วิธีสอนได้ไหม....ใครเป็นคนตอบ

Can “Teaching Method” Reflect Professionalism of the Teacher....Who Should Have the Answer?

คำว่า “ครู” มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ โดยมีรากศัพท์มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ว่า “คุรุ” ซึ่งหมายถึง *หนัก*

ส่วนคำว่า “อาจารย์” หมายถึง ผู้สั่งสอนวิชาความรู้ หรือคำที่ใช้เรียกนำหน้าชื่อบุคคล เพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ในทางใด ทางหนึ่ง มาจากภาษาบาลี สันสกฤตว่า “อาจริย” ซึ่ง จริย หมายถึง *ความประพฤติหรือกิจที่ควรประพฤติ* พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, (๒๕๔๒)

จากความหมายดังกล่าว ครูจึงต้องทำหน้าที่ทั้งถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ ด้วยการทุ่มเทกายใจรวมถึงการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย บุคคลที่เป็นครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้ วิธีการสอน และจรรยาบรรณวิชาชีพครูซึ่งหมายถึงกฎแห่งความประพฤติสำหรับสมาชิกวิชาชีพครู ซึ่งองค์กรวิชาชีพครูเป็นผู้กำหนด และสมาชิกในวิชาชีพทุกคนต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากมีการละเมิดจะมีการลงโทษ เมื่อพิจารณาเรื่องการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ในส่วนวิธีการสอนนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ไว้ใน มาตรา ๒๓ ว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และ มาตรา ๒๔ ระบุว่าในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้

สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

นอกจากนั้นข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๑ ข้อ ๖ (ก) ได้กำหนดมาตรฐานความรู้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูไว้ ๑๑ ข้อ ๑) ความเป็นครู ๒).....๖) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (๒๕๕๗: หน้า ๕๑) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน.....และ ๑๑) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ

จากข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติวิชาชีพครูจำเป็นต้องมีนอกจากความรู้ในสาขาต่างๆแล้ว ต้องมีความรู้และทักษะด้านการถ่ายทอดหรือวิธีสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตาม ตามมาตรา ๒๔ ในพระราชบัญญัติการศึกษา ที่ว่า เพื่อฝึกทักษะด้านกระบวนการคิดให้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็นอย่างเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจบนพื้นฐานของความรักและเมตตาศิษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ซึ่งหมายถึงการยึดมั่นในจรรยาบรรณครู หรือความเป็นครูนั่นเอง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), ๒๕๕๗)

การเป็นแบบอย่างที่ดีอย่างหนึ่งที่เชิญชวนให้คิดในที่นี้ คือ การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติหน้าที่ เพียงการสำรวจตนเองว่ามีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการเรียนและเจตคติ บนพื้นฐานความเป็นครูของเราเพียงใด

ด้วยประสบการณ์ในการสอนที่ยาวนานอาจทำให้ครูบางท่านมีความมั่นใจว่า”วิธีการสอนและการปฏิบัติตนต่อศิษย์นั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว เหมาะสมถูกต้องแล้ว” หรือเชื่อมั่นว่า “เราเป็นผู้มีวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนอย่างมีความสุขเพราะเราสอนมานานและมีความเป็นครูให้แก่ศิษย์เสมอมา” อย่างไรก็ตาม หลายครั้งในการดำเนินชีวิตสิ่งที่เราคิดอาจไม่ใช่สิ่งที่เป็นจริงเสมอไป ดังนั้น การเปิดใจรับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่เราคิดและปฏิบัติจากผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นช่องทางหนึ่งของการตรวจสอบความคิดและการกระทำของเราที่สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาเพื่อพัฒนาตัวเราได้

วิธีสอนของเราเป็นอย่างไรในการรับรู้ของผู้เรียน นักเรียนชอบ ไม่ชอบ เพราะอะไร

ความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนคืออะไร ความเป็นครูของเราตามการรับรู้ของนักเรียนคือ อะไร

การสำรวจตนเองอย่างง่ายๆ ด้วยคำถามเพียง ๒ ข้อ เพื่อการรู้จักตนเองมากขึ้นไม่ได้เพิ่มภาระในการปฏิบัติงานครูให้ลำบากจนวายเลย

ตัวอย่างของคุณครูท่านหนึ่งที่ปฏิบัติการสอนมากกว่า ๓๐ ปี ด้วยความตั้งใจเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่แค่รับรู้แล้วจำ นักเรียนจึงต้องรู้จักคิด และมีกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมบนพื้นฐานของความเข้าใจว่าเพื่ออะไรและอย่างไร

เมื่อเริ่มต้นภาคการศึกษา นอกจากการอธิบายถึงลักษณะของวิชา สารที่จะเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดการประเมินผลแล้ว ยังให้ข้อแนะนำถึงพฤติกรรม การเรียน (Learning Behavior) เพื่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนที่ดี เช่น ควรเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ไม่นอนดึกเกินไป อ่านหนังสือเรียนล่วงหน้า เข้าเรียนตรงเวลา เตรียมหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม ขณะเรียนต้องตั้งใจเรียนต้องตั้งใจฟัง คิดตามสิ่งที่ครูสอนไม่คุย ไม่เล่น จดเนื้อหาสาระของเรื่องที่เรียน ถามเมื่อสงสัย หรือไม่เข้าใจ พยายามตอบคำถามของครู (ตอบไม่ได้หรือตอบผิดไม่เป็นไร ขอให้พยายามตอบ) ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การเรียนการสอน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา ด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ ทำแบบฝึกหัด หรือรายงานการทดลองทันทีที่เรียนเสร็จโดยไม่ต้องรอให้ครูสั่ง ทบทวนสิ่งเรียนไป แล้วอยู่เสมอ เมื่อขาดเรียนให้ติดตามบทเรียนโดยการถามเพื่อนว่าเรียนอะไรไป มีงานอะไรบ้าง ถ้าต้องการความช่วยเหลือจากครูให้มาพบ และในการจัดการเรียนรู้ครูต้องมีสมาธิและสติรู้ อยู่เสมอว่า จุดประสงค์ของการเรียนรู้ครั้งนี้คืออะไร ทักษะการเรียนรู้ใดที่ต้องการให้นักเรียนฝึกฝน และพัฒนา และทำอย่างไรนักเรียนจึงเปิดใจรับการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะการ ถ่ายทอดสาระที่ต้องเรียนรู้นั้นต้องคำนึงถึงพื้นฐานที่จำเป็นที่นักเรียนต้องมีเพื่อเป็นพื้นฐานใน การเรียนสาระใหม่ การทบทวนความรู้พื้นฐานจึงจำเป็น การเรียนรู้สาระใหม่ต้องคำนึงถึงความ เข้าใจในสาระไม่ใช่แค่การรับรู้ ดังนั้นการเรียนรู้ถึงความเป็นมาของสาระนั้นๆจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การอธิบายความเป็นมาจะเป็นการต่อยอดความมีเหตุผลไปในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามจะต้อง พยายามรักษาระดับความสนใจของนักเรียนให้อยู่ร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุดซึ่งต้อง อาศัยเทคนิคต่างๆ เช่น ทำทาง น่าเสียง ใช้ตัวอย่างที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสนใจ ใช้การสร้างแรง จูงใจ เป็นต้น ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การให้ความสนใจนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วย เติมเต็มทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการและเจตคติ วิธีการหนึ่งในการสร้างความสนใจ เป็นรายบุคคล คือ การไม่ยืนอยู่หน้าชั้นเรียนเท่านั้น ควรเดินไปให้ทั่วห้องเรียน ใช้คำถามต่างๆ เช่น เข้าใจไหม ตามทันไหม โอเคไหม ข้อนี้ทำอย่างไร ช่วยอธิบายให้เพื่อนฟังหน่อยได้ไหม แนนอนในเวลาอันจำกัด ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างทั่วถึงทุกครั้ง จึงต้อง เลือกให้ความสนใจนักเรียนตามความจำเป็น การทำความรู้จักผู้เรียนผ่านการวิเคราะห์ผู้เรียนจะ ทำให้ครูมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี

โดยธรรมชาติของครูทุกคน ขณะทำการสอนจะประเมินตนเองตลอดเวลาว่าวิธีการ สอนประกอบกับเทคนิคต่างๆของครูช่วยให้นักเรียนความสามารถเรียนรู้และมีผลลัพธ์การเรียน

รู้ในภาพรวมอย่างไร แต่นั่นเป็นการประเมินตามการรับรู้ของครู การตรวจสอบการรับรู้จากผู้เรียนจึงเป็นการตรวจสอบว่าสิ่งที่เราพยายามคิด วางแผน เตรียมการในการจัดการเรียนรู้ และลงทุนลงแรงสอนไปด้วยความทุ่มเทและตั้งใจนักเรียนรับรู้ตรงกับความต้องการของเราหรือไม่ ถ้าตรงกันแสดงว่า ในฐานะครูเราได้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ กระบวนการและเจตคติให้กับผู้เรียนตามหน้าที่ที่ครูควรต้องปฏิบัติได้ สิ่งนี้จะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ ความสุขใจในความเป็นครูของเรา แต่ถ้ามีบางส่วนที่สิ่งที่เราตั้งใจให้เกิดในผู้เรียน แต่การรับรู้ของผู้เรียนยังต่างไปจากความต้องการของเรา เราก็ต้องมาพิจารณาว่าสาเหตุอยู่ที่ตัวเราหรือผู้เรียนซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการปฏิบัติการสอนของเราต่อไป เราก็ได้ทำสิ่งที่ครูพึงกระทำคือการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง

ในที่นี้ขอนำเสนอตัวอย่างการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในวิชาเคมีหลังจากจบการเรียนในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เพื่อเป็นข้อคิดในการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาวิธีการสอนของครูโดยให้นักเรียนเขียนความเห็นจากคำถามว่า “วิธีสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร ยกตัวอย่าง (ถ้าทำได้)”

ตัวอย่างวิธีสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนจำนวน ๕ คน

คนที่ ๑ สอนของอาจารย์เป็นการสอนที่เน้นความเข้าใจ และทำให้เราคิดตามไปด้วยในขณะที่เรียน ซึ่งทำให้รู้สึกเข้าใจเรื่องนั้นมากกว่าการที่จะนั่งท่องจำปกติ และจะจำได้นานกว่าการท่องจำ ยกตัวอย่าง เช่น เวลาที่อาจารย์สอน จะอธิบายถึงที่มา ย้อนกลับไปยังพื้นฐานที่เราเคยเรียน และนำมาเชื่อมโยง เป็นต้น

คนที่ ๒ สอนเข้าใจง่าย ใช้ PPT และเขียนเพิ่มเติม มีมุขตลกๆ ให้ไม่เบื่อ และมีวิธีกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน เช่น ทำเสียงตลก ๆ เรียกสมาชิกกลับมา

คนที่ ๓ อาจารย์จะสอนโดยให้ความรู้ก่อนแบบสั้นๆ ให้นักเรียนพอเข้าใจภาพรวม/concept ของบทเรียนที่จะเรียนคร่าวๆ ก่อน และพอสอนจริงก็จะไม่บอกหมด ไม่ใช่แบบสอนไปเรื่อย ๆ แต่อาจารย์จะสอนแล้วถามคำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดก่อนด้วยตนเอง ซึ่งฉันชอบวิธีการเรียนแบบนี้เพราะทำให้ต้องฟังตลอดเวลา ไม่น่าเบื่อ และได้เช็คความเข้าใจของตัวเองด้วย อีกทั้งอาจารย์ยังมีเทคนิคการสอนแบบไม่ monotone เล่นเสียงสูงต่ำ เล่นมุขกับนักเรียนซึ่งตลกมากคะ ๕๕๕

คนที่ ๔ มีการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การถามตอบ การใช้เอกสารประกอบการสอน การอธิบายกระบวนการต่างๆ โดยใช้ตัวอย่างที่เห็นจริง เช่น การลุ่มนักเรียนมาเพื่อจำลองการเกิดปฏิกิริยา การอธิบายด้วยการบรรยาย การปฏิบัติการ เช่น การทำ lab

คนที่ ๕ อาจารย์จะเริ่มหัวข้อต่างๆ ใหม่ๆ จากความรู้พื้นฐานที่เราทราบอยู่แล้ว โดยจะรื้อฟื้นให้นึกออก และค่อยๆ นำเข้าสู่บทเรียน เน้นแสดงให้เห็นภาพเพื่อให้เข้าใจ อาจารย์มีเทคนิคการสอนการจำที่ไม่น่าเบื่อ เล่นมุกบ้าง อาจารย์พยายามย้ำเรื่องความละเอียดความรอบคอบ โดยเฉพาะการทำงานซึ่งต้องเป็นระเบียบ

จากความเห็นของนักเรียนมีคำสำคัญที่แสดงถึงวิธีสอนของครูตามการรับรู้ของนักเรียนดังนี้

การสอนที่เน้นความเข้าใจ การทำให้เราคิดตาม การใช้ PPT และเขียนเพิ่มเติม การมีมุกตลก ๆ ให้ไม่เบื่อ การกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน การใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดก่อนด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน

การใช้เอกสารประกอบการสอน การใช้ตัวอย่างที่เห็นจริงประกอบคำอธิบาย การเริ่มสอนจากความรู้พื้นฐานที่เราทราบอยู่แล้ว การเน้นการใช้ภาพเพื่อให้เข้าใจ การสอนเทคนิคการสอนการจำที่ไม่น่าเบื่อ การย้ำเรื่องความละเอียดความรอบคอบโดยเฉพาะการทำงานซึ่งต้องเป็นระเบียบ

จากความเห็นของนักเรียนจะพบว่ามีคำที่นักเรียนใช้ตรงกับความตั้งใจในการปฏิบัติ การสอนของเรายู่ส่วนหนึ่ง เช่น การสอนที่เน้นความเข้าใจโดยใช้ตัวอย่างที่เห็นจริง การเน้นและกระตุ้นด้วยคำถามเพื่อให้นักเรียนคิดตามและให้นักเรียนลองคิดและสรุปสาระการเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การถามตอบ การใช้เอกสารประกอบการสอน การอธิบายกระบวนการโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทเป็นสารในกลไกของปฏิกิริยา การเริ่มสอนจากการทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ใหม่ การใช้ภาพประกอบการอธิบาย พร้อมๆ กับการย้ำเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

จากคำสำคัญที่ยกมาจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าล้วนเป็นสิ่งที่เราตั้งใจปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นสิ่งที่เราต้องการสื่อถึงนักเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้สามารถไปถึงนักเรียน และนักเรียนสามารถรับรู้ได้ตรงกับความต้องการของเราหรือจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้มากพอระดับหนึ่ง และนี่คือภาพของเราก็ที่มองผ่านนักเรียนของเรานั่นเอง

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียน “ความเป็นครูของอาจารย์.....ในพระศนะของนักเรียนคืออะไร สิ่งนั้นส่งผลอะไรกับตัวนักเรียนบ้าง มีตัวอย่างไหม”

ตัวอย่าง “ความเป็นครู” ตามการรับรู้ของนักเรียน

คนที่ ๑ อาจารย์เป็นครูที่มีความตั้งใจในการสอน อยากให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็นได้ในสิ่งที่ดีที่สุด ให้นักเรียนมีความรู้ทั้งในและนอกห้อง รวมทั้งความเข้มงวดที่ทำให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบ มีความรับผิดชอบซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการส่งผลดีต่อนักเรียนทุกคนทั้งหมด แต่บางทีก็มีความรู้สึกที่ว่าอาจารย์ยึดติดกับหลักการของตนเองมากเกินไปทำให้ไม่มองหรือยอมรับสิ่ง/แนวทางอื่น รวมทั้งยังมั่นใจในตนเองมากซึ่งอาจทำให้เป็นการมองข้ามข้อบกพร่องของตนและไม่ปรับปรุง

คนที่ ๒ อาจารย์เป็นครูที่น่าเคารพ มีความเป็นธรรม ไม่เพียงแต่สอนให้นักเรียนมีความรู้แต่อาจารย์ยังสอนให้มีคุณธรรมระเบียบวินัย ทำให้ทำงานเป็นระเบียบ ไม่ใช่แค่ส่งๆ ไปได้คิดเองไม่ลอกเพื่อน สามารถออกความคิดเห็นได้ อาจารย์ไม่กำหนดขอบเขตความคิด มีความเป็นกันเองพอควร (เหมาะสมสำหรับอาจารย์และนักเรียน)

คนที่ ๓ อาจารย์เป็นคนใจดี มีนิสัยตลก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเกร็ง และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่างๆ อาจารย์ยังสอนให้มั่นใจในตนเอง เช่น ตอนที่คนญี่ปุ่นมาอาจารย์ก็สอนให้กล้าพูด กล้าแสดงออก ไม่ต้องอาย อาจารย์เป็นคนที่มีการคิดซึ่งทำให้นักเรียนคิดตามอย่างเป็นระบบ อีกทั้งอาจารย์ยังเป็นคนที่ระเบียบทำให้นักเรียนทำงานอย่างเป็นระเบียบตามทำให้เป็นประโยชน์กับนักเรียนในอนาคต

คนที่ ๔ อาจารย์เป็นอาจารย์ที่มีเหตุผลมากๆ ถ้าเราทำถูกต้องแล้วก็ไม่ต้องกลัวอะไร อาจารย์ไม่กำหนดความคิดที่ตายตัว สามารถพูดออกมา แสดงความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกหรือผิด อาจารย์เป็นอาจารย์ที่น่านับถือ และมีความเป็นครูอย่างแท้จริง

คนที่ ๕ การเอาใจใส่ในรายละเอียดของนักเรียนทุกๆ คน ทำให้นักเรียนทุกคนเป็นคนดี มีความรู้ มีความรับผิดชอบ ทำให้ผมมีความเป็นระเบียบในการทำงานมากขึ้น ได้รับความรู้หลากหลายด้าน เช่น โจทย์ ๑ ข้อ แต่สอนวิธีทำหลายวิธี เพื่อให้เราไปปรับใช้ตามความถนัด

จากตัวอย่างความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนมีคำสำคัญที่แสดงลักษณะความเป็นครูดังนี้ การตั้งใจในการสอน การทำให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบ การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ การมีความเป็นธรรม การสอนให้มีคุณธรรมระเบียบวินัยและการทำให้นักเรียนทำงานเป็นระเบียบ การไม่กำหนดขอบเขตความคิด การมีความเป็นกันเอง การมีนิสัยตลก การสอนให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง การเป็นคนที่มีระเบียบ การเป็นคนมีเหตุผล การเอาใจใส่ในรายละเอียดของนักเรียนทุกๆ คน

เมื่อพิจารณาจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙ จะพบว่าคำสำคัญที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับความเป็นครูปรากฏอยู่ในจรรยาบรรณครู เช่น เอาใจใส่ช่วยเหลือ ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน แก่ศิษย์ สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำที่ปรากฏในจรรยาของครู พ.ศ. ๒๕๓๙

แสดงว่า ความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนสอดคล้องกับจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙ ในฐานะที่เราตั้งใจและทุ่มเทปฏิบัติการสอนเพื่อให้นักเรียนและนักเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจได้ถึงพฤติกรรมดังกล่าวย่อมนำความภาคภูมิใจมาสู่ครูดังกล่าว และเชื่อได้ว่าจะเป็นกำลังใจให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขต่อไป ท่านละมีความเป็นครูตามการรับรู้ของนักเรียนของท่านมากน้อยแค่ไหน

รายการอ้างอิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์. (๒๕๕๗). *ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๕*. คู่มือการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพในสถานศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๒). กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๒). กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สำนักงาน. (๒๕๕๗). *พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติ ศรีประเสริฐ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐
อีเมล: santi_cud@hotmail.com